

Efter en berättelse av Tove Jansson

CECILIA DAVIDSSON • ALEX HARIDI • MAYA JÖNSSON

TOFSLAN OCH VIFSLAN KOMMER TILL MUMINDALEN

BONNIER
CARLSEN

En tidig morgon i augusti kom Tofslan och Vifslan gående över Ensliga bergen. Tofslan hade en röd mössa på huvudet och Vifslan bar på en stor kappsäck. De hade gått en lång väg och var ganska trötta.

De två vännerna stannade på bergets topp och tittade ner över Mumindalen. Nedanför dem, bland björkar och äppelträd, steg morgonröken upp ur Muminhusets skorsten.

– En röksla, sa Vifslan.

– Man kokslar nånting, sa Tofslan.

Så började de vandra ner i dalen medan de talade på det märkvärdiga sätt som är eget för alla Tofslor och Vifslor.

– Tror du vi får komsla in? undrade Tofslan.

– Det får vi hoppsla, sa Vifslan.

De tassade fram till Muminhuset och stannade blygt vid trappan. I samma ögonblick stack Muminmamman ut huvudet genom fönstret och ropade:

– Kaffe!

Tofslan och Vifslan blev så fruktansvärt rädda att de kastade sig in genom gluggen till potatiskällaren.

– Usch då, sa Muminmamman. Det var visst två rätter som smet in i källaren.

Hon ropade på Mumintriolet och Sniff och bad dem gå ner med lite mjölk åt nykomlingarna. Så fick hon syn på kappsäcken som stod kvar på trappan.

Håhåjaja, tänkte hon. De där rättorna har visst kommit för att stanna.

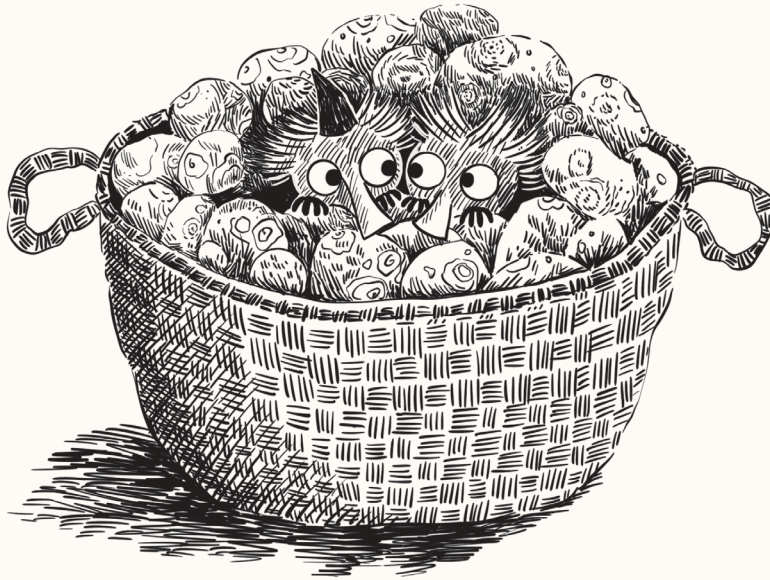
Tofslan och Vifslan hade grävt ner sig bland potatisen så att bara ögonen syntes. De väntade i stor förskräckelse på vad som skulle hända med dem.

– Någon komslar! viskade Tofslan.

Källardörren knarrade. På översta trappsteget stod Mumintrollet med ett ljus i handen och Sniff med en skål mjölk.

– Hej! Var är ni? sa Mumintrollet.

Tofslan och Vifslan kröp ännu längre ner och höll hårt i varandra.

– Vill ni ha mjölk? sa Sniff.

– Han lurslar oss, viskade Vifslan.

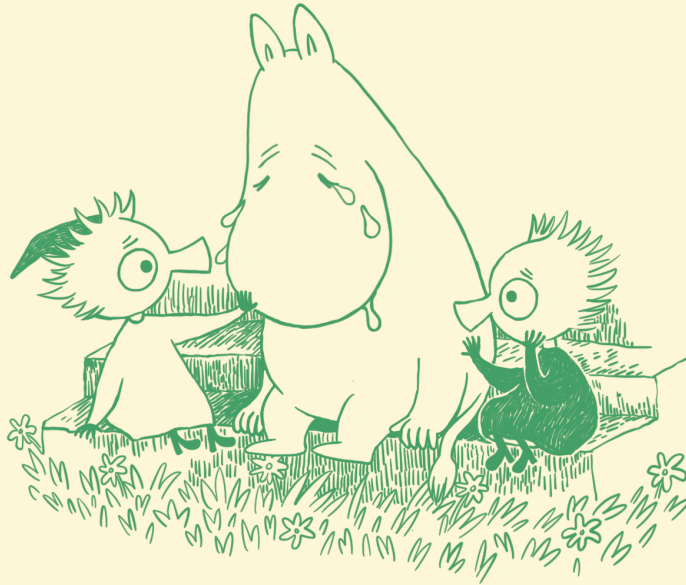
– Jag tänker inte stå här halva dan om ni tror det, sa Sniff argt. Gamla fåniga råttor!

Men då blev Vifslan ledsen och sa:

- Råttsla kan du vara självsla!
- Gamsla fänigsla råttsla! sa Tofslan.
- Vad underligt de pratar, viskade Mumintrollet till Sniff.
- De är säkert utlänningar, sa Sniff.
- Det är nog bäst att vi pratar med mamma, sa Mumintrollet.

En morgon anländer två gäster till Muminhuset – Tofslan och Vifslan. Med sig har de en kappsäck innehållande något väldigt speciellt, som ingen får kika på. Snart dyker också den fasansfulla Mårran upp och säger sig ha blivit bestulen på det hemliga innehållet i väskan. Hur ska Mumintrollen kunna av-göra vem som egentligen har rätt? Och vad är det för värdefullt som döljs i kappsäcken?

Berättelsen är hämtad ur *Tove Janssons*
»Trollkarlens hatt«. Den har tolkats i text och bild av författarna
ALEX HARIDI och CECILIA DAVIDSSON samt konstnären MAYA JÖNSSON.

